

[Aksel Larsen.]

foretage yderligere besparelser på militærbudgettet. Ministeren måtte vel være glad for at få et folketing til at stille sig bag en sådan opfordring, hvis han ønskede at skære militæruddgifterne ned.

Den højtærede finansminister siger, at trods de foreslåede besparelser er der en stigning på socialministeriets budget. Ja, det ved vi da godt, Der er også stigning på statsbudgettet i det hele taget. For mig er det spørgsmålet, om det er rimeligt, at man skærer ned på børne- og ungdomsforsorgens udbygning i forhold til, hvad der havde været muligt, og hvad der var planlagt. Det synes jeg ikke.

Hvad angår afgiften på elektriske lamper og sikringer, gjorde ministeren sig det let ved at tale om, at hvad sikringerne angår, herregud, så var det dog kun 10 øre, det drejede sig om. Ja, beløbet kan synes uvæsentligt, men det forekommer mig minsandten uanstændigt, at man af hensyn til brandfaren påbyder folk, at de skal have ordentlige sikringer, og så siger man: ha ha, men det skal beskattes, det skal staten tjene på. Vi vil i hvert fald stemme imod det.

Den højtærede forsvarsminister siger, at han naturligvis gerne vil undersøge, om yderligere besparelser er mulige; det siger ministeren til det ærede medlem hr. Baunsgaard, men undlader omhyggeligt at sige det til mig. Det bliver jeg ikke fornærmet over, derimod bliver jeg lidt trist, når det viser sig efter det ærede medlem hr. Baunsgaards udlægning, at det, man skal gøre, er at undersøge, om venstre og det konservative parti vil være med til besparelser på militærbudgettet. Det ved man de ikke vil, og det ligger altså sådan, at folketinget sættes ud af kraft; selv om socialdemokratiet, selv om det radikale venstre inklusive det ærede medlem hr. Baunsgaard, og selv om socialistisk folkeparti ville have sådanne besparelser, må de ikke gennemføres, hvis et mindretal i folketinget sætter sig imod det, for det har man en eller anden gammeldags aftale om.

I øvrigt bliver man mindre og mindre imponeret over de mulige 10 mill. kr.s besparelse, der er stillet i udsigt på militærbudgettet, for vi ved jo, at der løbende mindst en gang om måneden vil komme en ansøgning fra forsvarsministeren til finans-

udvalget om nogle ekstra penge. Her står jeg med et af finansudvalgets aktstykker, sag nr. 321-332. I næste finansudvalgsmøde skal man behandle en ansøgning fra forsvarsministeren, om han ikke kan få ekstrabevilget ca. 1½ mill. kr. til opførelse af et nyt reservedelslager og en tilbygning med en reparationshal og 4 garager samt etablering af en betonplads i depot-, garage- og værkstedsområdet på dragonkasernen i Holstebro. Den slags vil der komme mere af, så den påståede besparelse på 10 mill. kr. vil blive mere end opslugt. Hertil kommer, hvad jeg allerede har sagt, at vi ved jo, at forsvarsministeren ikke har trukket tilbage og åbenbart ikke har kunnet trække tilbage, sin gode vilje ufortalt, kravet om, at man skal ekspropriere foreløbig for 20 mill. kr. ved Oksbøl.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen skal jeg ikke beskæftige mig med, efter at det ærede medlem har oplyst, at hans vælgere i Nørresundby vil være så begejstrede for hans påstand om, at de elsker lagkage, og at alle disse skatter er at ligne ved lagkager til dem. Så må han selv om, hvordan han på dette grundlag vil forklare dem, at det, man gør her i dag og på mandag, er at videreføre de gode tider.

Hvad det, vi har forhandlet om, i øvrigt angår, kan jeg kun bemærke, at der er fra ministrenes og regeringspartiets side eller fra regeringspartiets og regeringens støttepartiers side intet sagt, der kunne afbøde eller afsvække den kritik, jeg har rettet imod den måde, man hidtil har administreret på, og den måde, man har optrådt på. Man har ikke forsøgt på nogen måde at forsvare sine planer om huslejeforhøjelser og fusk med pristallet. Man har ikke vovet at gå ind på spørgsmålet om opsparingsordningerne, hvor man lader dem, der ikke kan spare op, betale for dem, der kan foregive, at de sparer op, og man har i særdeleshed undladt at beskæftige sig med det interessante spørgsmål, jeg stillede: hvorfor i alverden står regeringen i dag i alt væsentligt fast på den forligsskitse, som statsministeren i to tempi præsenterede for venstre og det konservative folkeparti og alligevel ikke nåede til enighed med dem om? Hvorfor er man ikke rykket tilbage fra denne forligsskitse, men søger i alt væsentligt at opfylde den?